

عنوان مقاله:

مدل ساختاری پیش بینی عملکرد ریاضی بر اساس خودپنداره، انگیزش و اضطراب ریاضی دانش آموزان

محل انتشار:

فصلنامه علمی پژوهش های یاددهی و یادگیری، دوره 15، شماره 61 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسندگان:

اکرم علیقلی پور - گروه روانشناسی تربیتی، واحد همدان، دانشگاه آزاد اسلامی، همدان، ایران

نصراله عرفانی - دانشیار گروه روانشناسی تربیتی، مرکز همدان، دانشگاه پیام نور

علی برهمند - استادیار گروه آموزش ریاضی، واحد همدان، دانشگاه آزاد اسلامی، همدان، ایران

خلاصه مقاله:

هدف تحقیق پیش بینی عملکرد ریاضی بر اساس خودپنداره، انگیزش و اضطراب ریاضی دانش آموزان دختر بود. روش پژوهش از نوع همبستگی بود که به شیوه مدل یابی معادلات ساختاری انجام شد. جامعه آماری شامل کلیه ی دانش آموزان دختر پایه نهم مدارس شهر همدان بودند. بدین منظور نمونه ای مرکب از ۳۲۴ نفر از دانش آموزان دختر به صورت تصادفی خوشه ای چند مرحله ای انتخاب شدند. ابزار گردآوری داده ها شامل مقیاس خودپنداره ریاضی، انگیزش ریاضی، اضطراب ریاضی و نمرات درس ریاضی دانش آموزان بود. تجزیه و تحلیل داده ها نشان داد خودپنداره بر عملکرد، اضطراب بر عملکرد، خودپنداره بر انگیزش، خودپنداره بر اضطراب، اثر معنی داری داشتند. همچنین با میانجی گری اضطراب تاثیر انگیزش بر عملکرد معنی دار بود. به علاوه نتایج نشان داد مدل پیشنهادی از برازش مناسبی برخوردار است. بنابراین می توان نتیجه گرفت که معلمان و والدین دانش آموزان می توانند با افزایش خودپنداره ریاضی، انگیزش ریاضی و کاهش اضطراب ریاضی دانش آموزان، عملکرد آن ها را در درس ریاضی بهبود بخشند.

کلمات کلیدی:

خودپنداره ریاضی، انگیزش ریاضی، اضطراب ریاضی، عملکرد ریاضی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1623449>

